

ja firdbobbelst, naar det var muligt ved billige Contracter at arrondere Forderne paa en hensigtsmæssig Maade. Skal man imidlertid ved Magelæg ikke alene betale de hidtilværende betydelige Afgifter, men endvidere $\frac{1}{2}$ Procent af hver Eiendoms Værdi, vil denne Byrde blive saa utaalelig, at mangfoldige Magelæg, som vilde være til Gavn, ikke alene for de Vedkommende, der oprette dem, men for Staten i det Hele, ville blive aldeles umulige. Jeg tager naturligvis ikke Hensyn til saadanne enkelte Tilfælde, som naar f. Ex. en Herremand magelægger sin Herregaard med en Eiendom i Njøsbenhavn, men i 9 af 10 Tilfælde, hvor der findes Magelæg Sted, ere Forderne ved en uheldig Fordeling saaledes adspilte, at Netto-udbyttet af Gaardene maaskee er reduceret til det Halve. Jeg vil ikke her fremkomme med landoconomiske Betragtninger i Specialitet, men jeg vil dog henvise til, at en bekendt Landmand i Nærheden af Njøsbenhavn har fremfat den Paastand, at enhver Jordlod, der ligger længere end en Fjerdingvej fra Gaarden, er aldeles værdiløs med Hensyn til Nettoudbytte. Jeg anseer denne Paastand for overdreven, men jeg kender mange Eiendomme, der bestaae af ligesaa mange Stykker, som der er Tønder Land til Eiendommen, og dersom den nævnte Sætning blot for Halvdelen er rigtig, seer man, hvor stor en Betydning det har for mange Eiendomme, at Magelæg er mulig uden altfor usforholdsmæssige Bekostninger. Jeg vil derfor ogsaa antage, at den høitærende Finansminister med Fornøielse vil frasælbe dette Stykke af Lovforslaget og ikke vil modsætte sig Udvalgets Forslag. Jeg maa erklære, at det i det Hele taget har undret mig, at dette Forslag er kommet frem, da det for mig er aldeles iøinefaldende, at Grunden til, at Magelæg er undtaget i Forordningen af 1810, netop hovedsagelig har været den, at man vilde fremme en hensigtsmæssig Arrondering af de forskjellige Eiendomme.

S. M. Petersen: Det havde været min Hensigt at ville stille et Endringsforslag

til det foreliggende Lovforslag, og jeg har ogsaa i Udvalget gjort Forsøg paa at vinde Tilslutning til det, men jeg har opgivet at stille det, fordi min Tanke ikke i Udvalget fik den Tilslutning, jeg ønskede. Der er nu imidlertid hengaaet ikke saa kort Tid siden den 11te Marts, da Betænkningen afgaves, og hvad jeg i den Tid har erfaret, har kun bekræftet mig i den Betragtning, jeg tidligere havde. Da det derfor er min Agt til Sagens tredie Behandling at stille Forslag i den Retning, som jeg strax skal tillade mig at antyde, selv om jeg skal gjøre det alene, finder jeg det rigtigt nu at udtale et Par Ord derom. Ifølge tidligere Cancelliskrivelser og Betjendtgjørelser skal der ikke svares Halvprocentafgift, naar en Mand ved Giftermaal erhverver sig Eiendomsret til en Eiendom, hvorimod hans Viessestatte, som nu er ustemplet, altsaa bliver at thinglæse som hans Skjøde; men ifølge Antegnelser og Udsættelser, der ere gjorte i det vedkommende Revisionscontoir under Finansministeriet, er det dog paalagt Retsbetjentene — jeg har havt Leilighed til at erfare det personligt — at der skal tages Halvprocentafgift i slige Tilfælde. Retsbetjentene have ikke været meget tilbøjelige dertil, men de have maattet bøje sig, og de Vedkommende have altsaa været henviist til Sogemaal. Jeg vil ikke her tale om, hvem der har Ret eller ikke, men jeg siger kun, at naar vi paa den ene Side, f. Ex. i Cancelliskrivelserne af 28de Marts 1815 og af 10de November 1818, see udtalt, at Sligt ikke skal være Tilfældet, medens det nu i den senere Tid paabydes, bør vi søge at komme til Klarhed i denne Sag, da det er meget uheldigt, at en Bestatningslov er saa uklar, at den snart fortolkes paa en, snart paa en anden Maade, hvorhos det ikke er usandsynligt, at den bliver anvendt paa forskjellige Maade paa forskjellige Steder i Landet. — Det andet Punkt, med Hensyn til hvilket jeg har i Sinde at gjøre et Forsøg paa til 3die Behandling at faae lidt mere Klarhed, angaaer Halvprocentafgiften for den Deel af den Eiendom, som den efterlevende Ugtefælle